

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

Силабус навчальної дисципліни
«Медсестринство у дерматології та венерології»

Обсяг навчальної дисципліни	Загальна кількість годин на дисципліну: 90 годин, 3 кредити ЄКТС.
Дні, час, місце проведення навчальної дисципліни	Згідно з розкладом занять із цикловою формою навчання Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології м. Одеса, вул. Олексія Маркевича, 1а, вул. Воробйова, 5
Викладач(-і)	Чабан Т.В. д-р мед. наук, професор, завідувач кафедри. Професори: д-р мед. наук Запольський М.Е. Доценти: к. мед. наук. Ніточко О.І., Ашанініа І.В., Ковтун Л.О. Асистенти: Тимофєєва Л.М., Колесніченко О.О.
Контактна інформація	Довідки за телефонами: Верба Наталія Вікторівна, завуч кафедри 0931109458, E-mail: infectology@onmedu.edu.ua Консультації: з 16.00 до 17.30 Посилання на онлайн - консультацію надається кожній групі під час занять окремо

КОМУНІКАЦІЯ

Комунікація зі здобувачами буде здійснюватися аудиторно (очно).

Під час дистанційного навчання комунікація здійснюється через платформу Microsoft Teams, а також через листування електронною поштою, месенджери Viber (через створені у Viber групи для кожної групи, окремо через старосту групи).

АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Предмет вивчення дисципліни – дерматологія та венерологія

Мета дисципліни: Опанування здобувачем вищої освіти знань з дисципліни закладає основи вивчення студентами сімейної медицини, що передбачає інтеграцію викладання з цією дисципліною та формування умінь застосовувати знання з диференційної діагностики дерматовенерологічних хвороб в процесі подальшого навчання і в професійній діяльності.

Завдання дисципліни:

Формування вмінь та навичок:

- виявляти основні клінічні симптоми, що формують характерний синдром щодо найбільш поширених дерматовенерологічних хвороб;
- встановити попередній діагноз найбільш поширених дерматовенерологічних хвороб (синдромальний та етіологічний).

Удосконалення навичок:

- здійснювати клінічну і лабораторну диференціальну діагностику різних дерматовенерологічних хвороб та інфекційних хвороб з неінфекційними;
- інтерпретувати результати специфічних методів обстеження за наявності поєднаної патології;
- планування профілактичних та карантинних заходів щодо найбільш поширених т дерматовенерологічних;

Опанування вмінням:

- визначити тактику ведення: госпіталізації та ізоляції дерматовенерологічних хворих;
- діагностувати невідкладні стани та надавати допомогу на догоспітальному етапі;
- демонструвати обізнаність щодо інфекційних хвороб, як зброї масового ураження;

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

- прогнозувати наслідки дерматовенерологічних захворювань для здоров'я людини;
- демонструвати вміння ведення медичної документації у клініці дерматовенерологічних хвороб.

Очікувані результати:

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен:

Знати: етіологію, епідеміологію, патогенез, клініку, діагностику, диференційну діагностику, лікування, профілактику поширених дерматовенерологічних хвороб.

Вміти:

- спілкуватися з хворим, збирати скарги, анамнез життя та захворювання, епідеміологічний анамнез, проведення опитування за органами та системами;
- проведення фізикального обстеження хворого та визначення основних симптомів захворювання;
- аналізувати результати лабораторних, функціональних та інструментальних досліджень.
- проводити диференційну діагностику та обґрунтовувати клінічний діагноз.
- визначати тактику та надавати екстрену медичної допомогу при невідкладних станах
- визначати характер та принципи лікування на підставі попереднього клінічного діагнозу.
- визначення заходів первинної та вторинної профілактики;
- доповідь результатів обстеження хворого, правильності встановлення діагнозу, диференційного діагнозу, обсяг призначеного обстеження, лікувальну тактику, оцінку прогнозу та працездатності.

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Форми і методи навчання

Дисципліна буде викладатися у формі лекцій, практичних занять, організації самостійної роботи здобувача.

Практичні заняття: вирішення клінічних ситуаційних задач, відпрацювання навичок надання медичної допомоги пацієнтам від моменту їх госпіталізації, обстеження, постановки діагнозу, лікування до виписки зі стаціонару; відпрацювання навичок роботи в команді здобувачів, лікарів, інших учасників надання медичної допомоги.

Самостійна робота: самостійна робота з рекомендованою основною та додатковою літературою, з електронними інформаційними ресурсами, підготовка до практичних занять; самостійна робота з банком тестових завдань КРОК-1, самостійне опанування алгоритмів спілкування з хворим

Зміст навчальної дисципліни:

Змістовий модуль 1. Пропедевтика дерматології.

Тема 1. Введення в дерматологію. Анатомія, фізіологія нормальної шкіри та її придатків.

Первинні та вторинні морфологічні елементи. Дерматовенерологія – наукова дисципліна, яка охоплює не тільки питання клінічного характеру, але і ряд проблем епідеміології, соціології, економіки, демографії, етики, правові аспекти. Анатомія та гістологія нормальної шкіри та її придатків. Вікові особливості шкіри. Менструація, вагітність і шкіра. Поняття «висипка» та її роль при постановці відповідного дерматологічного діагнозу. Характеристика первинних і вторинних елементів висипки.

Тема 2. Методи обстеження дерматовенерологічного пацієнта. Принципи лікування хвороб шкіри. Методи досліджень: візуальне спостереження, клінічна оцінка висипань, лабораторні дослідження. Додаткові методи обстеження шкірних та венерологічних хворих: діаскопія або вітропресія, зішкрябування, визначення характеру дермографізму, шкірних проб з алергенами, люмінісентна діагностика, біопсія, діагностичні проби та феномени (проба Бальцера, проба Ядасона, проба за Броком, псоріатична тріада, феномени: Поспелова, «яблучного желе», Кебнера). Принципи загального та місцевого лікування шкірних хвороб. Індивідуальне та комплексне лікування. Складові загального лікування: десенсибілізуювальні препарати, протигістамінні засоби, імунопрепарати, антибіотики, гормональні препарати, вітаміни, дієта та ін. Фармацевтичні форми місцевого лікування:

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

примочки, присипки, бовтанки, мазі, пластирі, аерозолі та лаки. Основні зовнішні засоби, які застосовують у дерматології: антисептичні, антипаразитичні, фунгіцидні, в'яжучі, редукуючі, кератолотичні, протисвербіжні, розсмоктувальні, припікальні, фото захисні. Актуальність знань з дерматовенерології в майбутній праці акушерки.

Змістовий модуль 2. Дерматологічні захворювання.

Тема 3. Паразитарні захворювання шкіри. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості корости. Клінічні форми та перебіг корости. Діагностика та диференційний діагноз корости. Принципи терапії та профілактики корости. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості педикульозу. Клінічна картина педикульозу. Діагностика та диференційний діагноз педикульозу. Принципи терапії та профілактики педикульозу, епідзаходи.

Тема 4. Гнійничкові захворювання шкіри: стафілодермії, стрептодермії, стрептостафілодермі. Основні клінічні прояви. Загальне уявлення о піодерміях. Епідеміологія. Класифікація. Протиепідемічні заходи. Сучасні методи терапії. Стафілодермія. Етіопатогенез. Клінічна картина. Діагностика. Системна та зовнішня терапія. Узагальнена класифікація та особливості, перебіг стрептодермій. Етіопатогенез. Клінічна картина. Діагностика. Загальне та місцеве лікування.

Тема 5. Грибкові ураження шкіри. Кератомікози, епідермомікози. Клінічні вияви, лабораторна діагностика, терапія та профілактика. Поверхневі мікози. Кератомікоз: різнокольоровий лишай. Лікування кератомікозів. Профілактика кератомікозів. Епідермомікози. Лікування епідермомікозів. Профілактика епідермомікозів.

Тема 6. Грибкові ураження шкіри. Трихомікози: мікроспорія, трихофітія, парша. Кандидози. Клінічні вияви, лабораторна діагностика, терапія та профілактика. Мікроспорія, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Трихофітія, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Мікоз стоп епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Парша, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Кандидоз, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика.

Тема 7. Дерматити. Токсикодермії. Клініка, діагностика, лікування. Простий контактний або артіфікаційний дерматит: класифікація, клініка та лікування. Алергічні контактні дерматити, токсикодермія. Клінічна картина та лікування. Дерматологічні тести, що допомагають визначити алергени. Моно- та полісенсibiлізація. Порівняльна характеристика простого та алергічного дерматиту.

Тема 8. Екзема. Екзема (eczema) та її різновиди: істинна або ідіопатична екзема; мікробна екзема: паратравматична, варикозна, мітотична. дисгідротична; себорейна екзема, нумулярна екзема; професійна. Стадії розвитку екзематозного процесу. Диференційний діагноз. Принципи терапії. Прогноз та профілактика рецидивів.

Тема 9. Бульозні дерматози. Клініка, діагностика, лікування. Акантолiтична пухирчатка. Етіопатогенез, клінічні прояви на шкірі та слизових оболонках та її перебіг. Особливості діагностики при ураженні слизових оболонок. Прогноз. Системна та зовнішня терапія. Пемфігоїди. Класифікація. Клінічна картина. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування. Герпетиформний дерматоз Дюрінга. Клінічна картина. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування.

Тема 10. Вірусні дерматози. Клініка, діагностика, лікування. Герпетична інфекція. Етіопатогенез. Класифікація. Клініка. Діагностика. Лікування. Оперізуючий лишай. Етіопатогенез. Класифікація. Клініка. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування. Екзема Капоші. Етіопатогенез. Класифікація. Клініка. Діагностика. Лікування. Контагіозний молюск. Вузлики дольщиць. Клінічна картина. Лікування. Папіломавірусна інфекція. Етіопатогенез. Класифікація. Клініка. Діагностика. Лікування.

Тема 11. Псоріаз. Червоний плоский лишай. Псоріаз. Актуальні питання патогенезу. Псоріаз: клінічні прояви, клінічні форми. Стадії клінічного перебігу, еволюція висипки, диференційний діагноз, алгоритм лікування. Лікарсько-трудова експертиза. Алгоритм лікування. Червоний плоский

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

лишай: особливості ураження слизових оболонок та шкіри. Характер свербіжу. Принципи лікування та профілактики.

Змістовий модуль 3. Статеві захворювання.

Тема 12. Сифіліс: імунітет, реінфекція, суперінфекція, серодіагностика. Сифіліс первинний. Збудник сифілісу та його характеристика.. Реінфекція та суперінфекція при сифілісі. Класифікація сифілісу. Шляхи передачі. Інкубаційний період. Первинний сифіліс (серонегативний, серопозитивний), його тривалість, заразність. Твердий шанкр, регіонарний склероденіт. Клінічні ознаки класичного (ерозивного чи виразкового) твердого шанкру. Атипові форми шанкрів: шанкр-панарицій, шанкр-амигдаліт, індуративний набряк. Діагностичний алгоритм первинного періоду сифілісу. Методи лабораторної діагностики сифілісу: мікроскопічний і серологічні (методи експрес-діагностики, стандартні та високо специфічні реакції на сифіліс). Правила забору матеріалу для лабораторного виявлення блідої трепонеми. Правила забору крові та спинномозкової рідини для серологічного підтвердження діагнозу сифілісу. Особиста профілактика.

Тема 13. Сифіліс вторинний. Сифіліс третинний. Загальна характеристика вторинного періоду сифілісу. Особливості вторинного періоду сифілісу. Вияви вторинного сифілісу на шкірі: розеоли, папули, пустули. Сифілітична алопеція. Пігментні сифіліди. Ураження внутрішніх органів та слизових оболонок. Загальна характеристика третинного періоду сифілісу. Вияви третинного сифілісу на шкірі. Ураження слизових оболонок. Ураження внутрішніх органів при вісцеральному сифілісі. Поняття нейросифілісу.

Тема 14. Вроджений сифіліс. Трансплацентарний шлях передачі. Залежність завершення вагітності від давності сифілітичної інфекції у матері. Особливості вродженого сифілісу. Клінічні вияви сифілітичної інфекції у немовлят і дітей грудного віку. Вияви патології в дитячому віці. Тріада Гетчинсона та ймовірні ознаки пізнього вродженого сифілісу, дистрофічні стигми. Діагностичні критерії встановлення діагнозу. Основні принципи лікування хворих на сифіліс. Показання та протипоказання щодо призначення проти сифілітичних препаратів. Антибіотики групи резерву. Неспецифічна терапія при лікуванні сифілісу. Диспансерне спостереження за хворими на сифіліс. Критерії вилікуваності хворих на сифіліс. Комплекс профілактичних заходів при сифілісі.

Тема 15. Гонорея та її ускладнення. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості гонореї. Клінічні форми та перебіг гонореї. Критерії діагностики гонореї та її ускладнення. Принципи лікувально-профілактичних заходів та диспансеризації хворих на гонорею.

Тема 16. Негонорейні захворювання сечостатевих органів. Трихомоніаз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Хламідіоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Мікоплазмоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Уреаплазмоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Гарднерельоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика.

Перелік рекомендованої літератури:

Основна:

1. Дерматологія і венерологія: Підручник для студ. мед. закладів фахової передвищої та вищої освіти. 2-ге вид., стер. Затверджено МОЗ / В.І. Степаненко, А.І. Чоботарь, С.О. Бондарь та ін. К., 2020.
2. Практикум з дерматології і венерології / В. І. Степаненко, А. І. Чоботарь, С. О. Бондарь. Київ: Медицина, 2021.
3. Хвороби шкіри. Хвороби, що передаються статевим шляхом. /Галникіна С. Укрмедкнига, 2020, с.424.
4. Медсестринство в дерматології і венерології.// Шегедин М.Б. Нова Книга, 2017

Додаткова:

1. Дерматологія. Венерологія. Т.В. Святенко, І.В Свистунов. Видавництво: Нова книга, 2021, с. 656.
5. Дерматологія, венерологія / За загальною редакцією О.О. Сизон. – Посібник для студентів, магістрів вищих навчальних закладів. – Львів: ТзОВ «ДрукЗахід», 2017.

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

6. Дерматологія, венерологія в питаннях та відповідях / За загальною редакцією О.О. Сизон. – Посібник для студентів, магістрів вищих навчальних закладів. – Львів: ТзОВ «ДрукЗахід», 2017.
3. Дюдюн А.Д. та співав. Інфекції, що передаються статевим шляхом (навчальний посібник). – Київ. Поліграф плюс, 2012. – 133с.
4. Святенко Т. В. [та ін.] ; за ред.: Т. В. Святенко, І. В. Свистунова ; рец.: О. І. Денисенко, Л. А. Болотна
Дерматологія. Венерологія : атлас для студентів старших курсів ВНЗ, лікарів інтернів, аспірантів, клініч. ординаторів, лікарів різних спеціальностей /— Вінниця : Нова Книга, 2020. — 424 с.

Електронні інформаційні ресурси

Сайт університету <https://onmedu.edu.ua/>

Кафедри E-mail kdvrem@onmedu.edu.ua

Бібліотека [library@onmedu.edu.ua](http://library.onmedu.edu.ua)

ОЦІНЮВАННЯ

Форми і методи поточного контролю:

- усний контроль: індивідуальне опитування за питаннями відповідної теми;
- письмовий контроль: оцінювання розв'язання ситуаційних завдань, оцінювання виконання індивідуального завдання;
- тестовий контроль: оцінювання виконання тестових завдань за темами.

Критерії поточного оцінювання на практичному занятті

Оцінка	Критерії оцінювання
Відмінно «5»	Вільно володіє матеріалом, приймає активну участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, впевнено демонструє практичні навички під час огляду хворого, висловлює свою думку з теми заняття, демонструє клінічне мислення.
Добре «4»	Добре володіє матеріалом, приймає участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, демонструє практичні навички під час огляду хворого з деякими помилками, висловлює свою думку з теми заняття, демонструє клінічне мислення.
Задовільно «3»	Недостатньо володіє матеріалом, невпевнено приймає участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, демонструє практичні навички під час огляду хворого з суттєвими помилками.
Незадовільно «2»	Не володіє матеріалом, не приймає участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, не демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень..

Форми і методи підсумкового контролю: диф. залік.

До диф. заліку допускається здобувач, який виконав усі завдання робочої програми навчальної дисципліни, приймав активну участь у практичних заняттях, виконав індивідуальне завдання та має середню поточну оцінку не менше ніж 3,0 і не має академічної заборгованості.

Критерії оцінювання результатів навчання здобувачів під час підсумкового контролю – Диф. заліку

Оцінка	Критерії оцінювання
Відмінно «5»	Здобувач правильно, точно і повно виконав всі завдання до дифзаліку, чітко і логічно відповів на поставлені екзаменаторами запитання.

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
 Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

	Грунтовно і всебічно знає зміст теоретичних питань, вільно володіє професійною та науковою термінологією. Логічно мислить і буде відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичних завдань. При вирішенні клінічної задачі правильно інтерпретував дані анамнезу, результати клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, правильно відповідав на всі поставлені питання і переконливо обґрунтовував свою точку зору, міг запропонувати та обґрунтувати альтернативний варіант рішення з окремих питань. При розв'язанні практичного завдання за типом ОСКІ правильно демонстрував виконання практичних навичок, точно дотримувався алгоритму їхнього виконання.
Добре «4»	Здобувач достатньо повно виконав всі завдання до дифзаліку, чітко і логічно відповів на поставлені екзаменаторами запитання. Достатньо глибоко і всебічно знає зміст теоретичних питань, володіє професійною та науковою термінологією. Логічно мислить і буде відповідь, використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичних завдань. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускає несуттєві помилки, які усуваються самим здобувачем, коли на них вказує екзаменатор. При вирішенні клінічної задачі припускався несуттєвих помилок чи неточностей в інтерпретації даних анамнезу, результатів клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, без суттєвих помилок відповідав на всі поставлені питання, повно обґрунтовував свою точку зору, проте пропозиція альтернативного варіанту викликала утруднення. При розв'язанні практичного завдання за типом ОСКІ допустив незначні похибки в алгоритмі та техніці виконання навички, виправлені за вказівкою викладача.
Задовільно «3»	Здобувач у неповному обсязі виконав всі завдання до дифзаліку, відповіді на додаткові та навідні запитання мають нечіткий, розпливчастий характер. Володіє основним обсягом теоретичних знань, неточно використовує професійну та наукову термінологію. Відчуває значні труднощі при побудові самостійної логічної відповіді, у застосуванні теоретичних знань при аналізі практичних завдань. У відповідях мають місце суттєві помилки. При вирішенні клінічної задачі з помилками інтерпретував дані анамнезу, результати клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, не знав окремих деталей, допускав неточності у відповідях на питання, недостатньо правильно обґрунтовував свої відповіді та трактував формулювання, відчував труднощі у виконанні завдань та пропозиції альтернативних варіантів. При розв'язанні практичного завдання за типом ОСКІ припустився значних похибок у алгоритмі та техніці виконання навички.
Незадовільно «2»	Здобувач не виконав завдання до дифзаліку, у більшості випадків не дав відповіді на додаткові та навідні запитання екзаменаторів. Не опанував основний обсяг теоретичних знань, виявив низький рівень володіння професійною та науковою термінологією. Відповіді на питання є фрагментарними, непослідовними, нелогічними, не може застосовувати теоретичні знання при аналізі практичних завдань. У відповідях має місце значна кількість грубих помилок. При вирішенні клінічної задачі не міг інтерпретувати отримані дані анамнезу, результати клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, відповісти на поставлені питання, або допускав у відповідях суттєві помилки; не міг обґрунтувати

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

	свої рішення чи робив це не переконливо. Альтернативних варіантів не пропонував. При розв'язанні практичного завдання за типом ОСКІ не продемонстрував або припустився грубих помилок і похибок в алгоритмі та техніці виконання навички.
--	---

САМОСТІЙНА РОБОТА ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Самостійна робота:

- самостійна робота з рекомендованою основною та додатковою літературою, з електронними інформаційними ресурсами, підготовка до практичних занять;
- самостійне виконання індивідуального завдання, підготовка презентації для захисту індивідуального завдання.

Критерії оцінювання індивідуального завдання

Оцінка	Критерії оцінювання
Відмінно «5»	Індивідуальне завдання та презентація виконані самостійно та оригінально, оформлення відповідає вимогам, завдання повністю розроблене за пропонованою структурою; здобувач вільно презентує матеріал; зміст презентації не перевантажений слайдами з текстовим матеріалом; здобувач формулює самостійні ґрунтовні судження, які підкріплені фактичними доказами, інформація на слайдах подана переважно схематично із використанням самостійно розроблених схем, малюнків, графіків, містить посилання на джерела, які відповідно оформлені та є актуальними.
Добре «4»	Індивідуальне завдання та презентація виконані самостійно, оформлення відповідає вимогам, завдання розроблене за пропонованою структурою із незначними порушеннями; аналіз самостійний, але містить незначні неточності; здобувач добре пояснює матеріал, формулює самостійні висновки; інформація у презентації подана переважно із використанням самостійно розроблених схем, малюнків, графіків, містить посилання на джерела, які відповідно оформлені та є актуальними.
Задовільно «3»	Індивідуальне завдання та презентація виконані самостійно, оформлення відповідає вимогам із незначними порушеннями, завдання частково розроблене за пропонованою структурою; аналіз лише теоретичний, описовий та містить неточності; здобувач пояснює матеріал не впевнено, формулює лише загальні висновки (або взагалі не може їх сформулювати), інформація у презентації подана з посиланням на джерела, однак вони оформлені із помилками.
Незадовільно «2»	Індивідуальне завдання не виконано. Не зараховуються індивідуальні завдання та презентації, які виконані не самостійно або запозичені з мережі Інтернет.

ПОЛІТИКА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Політика щодо дедлайнів та перескладання:

- Пропуски занять з неповажних причин відпрацьовуються за розкладом черговому викладачу.
- Пропуски з поважних причин відпрацьовуються за індивідуальним графіком з дозволу деканату.

Політика щодо академічної доброчесності:

Обов'язковим є дотримання академічної доброчесності здобувачами, а саме:

- самостійне виконання всіх видів робіт, завдань, форм контролю, передбачених робочою

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

програмою даної навчальної дисципліни;

- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації.

Неприйнятними у навчальній діяльності для учасників освітнього процесу є:

- використання родинних або службових зв'язків для отримання позитивної або вищої оцінки під час здійснення будь-якої форми контролю результатів навчання або переваг у науковій роботі;
- використання під час контрольних заходів заборонених допоміжних матеріалів або технічних засобів (шпаргалок, конспектів, мікро-навушників, телефонів, смартфонів, планшетів тощо);
- проходження процедур контролю результатів навчання підставними особами.

За порушення академічної доброчесності здобувачі освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

- зниження результатів оцінювання індивідуального опитування, виконання тестових завдань, оцінки за розв'язання ситуаційних завдань, виконання індивідуального завдання, заліку тощо;
- повторне проходження оцінювання (тестових завдань, ситуаційних завдань, індивідуального завдання, заліку тощо);
- призначення додаткових контрольних заходів (додаткові ситуаційні завдання, індивідуальні завдання, тести тощо);
- проведення додаткової перевірки інших робіт авторства порушника.

Політика щодо відвідування та запізнь:

Стан здоров'я: здобувачі хворі на гострі інфекційні захворювання, у тому числі на респіраторні хвороби, до заняття не допускаються. Запізнення на заняття – не припустимі. Здобувач, який спізнився на заняття, може бути на ньому присутній, але якщо в журналі викладач поставив «нб», він повинен його відпрацювати у загальному порядку.

Використання мобільних пристроїв:

Використання будь-яких мобільних пристроїв заборонено. При порушенні даного пункту здобувач має покинути заняття та в журналі викладач ставить «нб», яку він повинен відпрацювати у загальному порядку.

Мобільні пристрої можуть бути застосовані здобувачами з дозволу викладача, якщо вони потрібні для виконання завдання.

Поведінка в аудиторії:

Поведінка здобувачів та викладачів в аудиторіях має бути робочою та спокійною, суворо відповідати правилам, встановленим Положенням про академічну доброчесність та етику академічних взаємин в Одеському національному медичному університеті, у відповідності до Кодексу академічної етики та взаємин університетської спільноти Одеського національного медичного університету, Положенням про запобігання та виявлення академічного плагіату у науково-дослідній та освітній роботі здобувачів вищої освіти, науковців та викладачів Одеського національного медичного університету.